

Arrest

nr. 237 160 van 18 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Louis Mettwielaan 9/38
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 17 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2020.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2020 houdende de annulatie van de terechtzittingen vanaf 18 maart 2020 als preventieve maatregel ter vermindering van de verspreiding van COVID 19.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. HEYVAERT *loco* advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 17 januari 2011, verklaart er zich op dezelfde dag een eerste maal vluchteling.

Op 19 augustus 2011 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, waartegen verzoeker geen beroep aantekende.

1.2. Op 1 december 2014 verklaart verzoeker zich een tweede maal vluchteling.

Op 25 maart 2016 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bij 's Raads arrest nr. 177 709 van 14 november 2016 werd deze weigeringsbeslissing bevestigd.

1.3. Op 8 mei 2017 verklaart verzoeker zich een derde maal vluchteling.

Op 16 januari 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag genomen, waartegen verzoeker geen beroep aantekende.

1.4. Op 1 maart 2018 verklaart verzoeker zich een vierde maal vluchteling.

Op 30 april 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen, waartegen verzoeker geen beroep aantekende.

1.5. Op 28 augustus 2018 verklaart verzoeker zich een vijfde maal vluchteling.

Op 1 oktober 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen, waartegen verzoeker geen beroep aantekende.

1.6. Op 16 juni 2019 verklaart verzoeker zich een zesde maal vluchteling.

Op 6 december 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Igens uw verklaring bent u een Srilankaanse Tamil afkomstig uit Kondavil West, Jaffna District. Tot 1997 was u lid van de kunst- en cultuurorganisatie van de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam). In 1997 werd u vastgehouden in Sanganaï te Jaffna District. Later, in 2006, werd u door de militairen aangehouden bij een controlepost. Men verdacht u ervan lid te zijn van de LTTE omdat u op een motorfiets reed die eigendom was van de LTTE. U werd drie dagen vastgehouden en daarna werd u vrijgelaten. Sindsdien hebt u problemen met de militairen. Tot 2007 had u contacten met de inlichtingendienst van de LTTE. U hielp de LTTE ook door voedselpakketten rond te delen en door financiële steun te bieden. In 2008 werd u één dag vastgehouden in Kaithady. Op 12 augustus 2009 werd u aangehouden in Vavuniya omdat u veel geld op zak had. U trok die dag naar Vavuniya om een familielid te helpen met een vertrek uit Sri Lanka. Er werd een rechtszaak tegen u opgestart, maar u kwam na een dag vrij door middel van omkoping. U trok terug naar Jaffna District en u leefde ondergedoken bij familie in Sanganaï en Tellipalai. Omdat u niet opdaagde in de rechtbank werd er een arrestatiebevel tegen u uitgevaardigd. Op 30 augustus 2010 werd u in Kaithady tegengehouden door het leger. U werd geslagen en bedreigd, maar u werd meteen vrijgelaten. Drie maanden later, op 30 november 2010 trok u naar Chavachcheveri. Op 4 december 2010 verliet u Jaffna District en trok u naar Colombo met de bus. U verliet Sri Lanka op 12 december 2010. U reisde per boot. Op 15 januari 2011 kwam u aan in Europa. U nam diezelfde nacht een auto richting België.

*Op 17 januari 2011 kwam u aan in België en diende u een **eerste verzoek om internationale bescherming** in. Ter staving hiervan legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, de geboorteakte van uzelf, uw vrouw en uw kinderen, uw huwelijksakte, uw familieregister, een kaart van uw job, een militaire identiteitskaart, medische documenten, documenten van uw motorfiets, een brief van het Rode Kruis, een brief van de Human Rights Commission, een brief van uw vrouw, een adresbevestiging van uw dorps hoofd, een werkattest, foto's van toneel, documenten over de dood van uw zus, de overlijdensakte van uw vader en een arrestatiebevel. Op 19 augustus 2011 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen enkel geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.*

*Zonder teruggekeerd te zijn naar Sri Lanka diende u op 1 december 2014 een **tweede verzoek om internationale bescherming** in. U verwees hierbij naar verschillende documenten. Zo schrijft uw echtgenote dat u gezocht wordt, een parlements lid bevestigd in zijn schrijven uw problemen en u verwijst*

naar foto's en documenten over twee vrienden van u die omwille van dezelfde omstandigheden als u problemen zouden kennen. Voorts gaf u aan in België door de Tamildiaspora geëerd te worden als lid van een martelarenfamilie. Uw tweede verzoek werd op 19 december 2014 in overweging genomen. Op 25 maart 2016 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen enkel geloof worden gehecht aan uw ingeroepen vrees. U verklaarde immers dat een groot deel van uw verklaringen zoals u deze had afgelegd tijdens uw eerste verzoek gelogen waren. Ook uw bewering geëerd te worden als martelaar werd als ongeloofwaardig beschouwd daar u niet eens met zekerheid de namen van uw familieleden noch uw familieband van deze martelaren met zekerheid kon aangeven. U tekende beroep aan maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) volgde bovenstaande beslissing op 14 november 2016.

Zonder teruggekeerd te zijn naar Sri Lanka diende u op 8 mei 2017 een **derde verzoek om internationale bescherming** in. U baseerde zich hierbij op uw hierboven beschreven problemen. Zo zou uw zoon volgens uw echtgenote bedreigd worden. Ook zou u al sinds 2011 lid zijn van de "TCC" (Tamil Coordinating Committee). U zou deelnemen aan hun activiteiten. Zo zou u in februari 2017 deelgenomen hebben aan een manifestatie voor het Europese Parlement. Ook in mei 2017 nam u deel aan een activiteit. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten voor: een brief van de TCC, een krant en algemene informatie. Op 16 januari 2018 nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. Er kon immers nog steeds geen geloof worden gehecht aan uw ingeroepen vrees. U tekende hiertegen geen beroep aan bij de RvV.

Zonder teruggekeerd te zijn naar Sri Lanka diende u op 1 maart 2018 een **vierde verzoek om internationale bescherming** in. U baseerde zich hierbij op uw hierboven beschreven problemen. U vreesde dat u bij terugkeer naar Sri Lanka zal worden ondervraagd door de CID. Uw zoon in Sri Lanka zou zelf in januari 2018 zijn ondervraagd door de Sri Lankaanse politie nadat hij door medeburgers beschuldigd werd van lidmaatschap van de "AVA" groep. Een groep van etnische Tamils. Sindsdien leeft hij hierdoor in angst. Daarnaast nam u op 28 februari 2018 opnieuw deel aan een TCC betoging in Brussel. De Srilankaanse media zouden hierover hebben bericht. Verder gaf u aan geen goed leven te hebben in België en zich niet goed te voelen. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten voor: foto's van de betoging in Brussel en een gedeeltelijke kopie van een krantenartikel (titel en foto). Op 30 april 2018 verklaarde het CGVS uw verzoek niet-ontvankelijk. Er kon immers nog steeds geen geloof worden gehecht aan uw ingeroepen vrees. U tekende hiertegen geen beroep aan bij de RvV.

Zonder teruggekeerd te zijn naar Sri Lanka diende u op 28 augustus 2018 een **vijfde verzoek om internationale bescherming** in. U baseerde zich hierbij op uw hierboven beschreven problemen. U verklaarde tevens dat u in België deelnam aan manifestaties van de TCC, onder meer in september 2018, en dat u lid bent van de TCC. U vreest dat u bij terugkeer naar Sri Lanka gearresteerd zal worden door het leger. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten voor: twee kleurenprints van foto's van een manifestatie in Brussel, een brief van uw advocaat in Sri Lanka, een brief van uw advocaat in België en een envelop. Op 1 oktober 2018 verklaarde het CGVS uw verzoek niet-ontvankelijk. Er kon immers nog steeds geen geloof worden gehecht aan uw ingeroepen vrees. U tekende hiertegen geen beroep aan bij de RvV.

Zonder teruggekeerd te zijn naar Sri Lanka diende u op 16 juni 2019 een **zesde verzoek om internationale bescherming** in. U baseerde zich op dezelfde reeds verklaarde problemen. U voegde daar aan toe dat u verantwoordelijke bent voor de organisatie van evenementen van de TCC (Tamil Community Center) in België. Ter staving legde u foto's neer. U gaf ook aan da u stress hebt daar wat u hebt meegemaakt en u legt daar een attest van neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vierde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3

of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige zesde verzoek om internationale bescherming steunt op motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst te worden benadrukt dat uw vorige vijf verzoeken om internationale bescherming door het CGVS werden geweigerd of niet-ontvankelijk verklaard werden omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd. U heeft tegen de laatste beslissing van niet-ontvankelijkheid geen beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voert in het kader van dit verzoek om internationale bescherming evenmin gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw vorige verzoek om internationale bescherming, zodat deze gehandhaafd blijft. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot deze vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behouders voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet, namelijk uw vermeende betrokkenheid bij de LTTE en de TCC, moet worden beklemtoond dat uw vorige verzoeken door het CGVS werden afgewezen.

Wat betreft uw LTTE profiel en de ingeroepen vervolgingsproblemen, deze werden als ongeloofwaardig beoordeeld. Het gegeven dat u tijdens uw vorige verzoeken louter bijkomende verklaringen aanhaalde die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, doet verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid. U hebt immers geen enkele keer concreet weerlegd waarom het CGVS niet juist zou zijn in de vaststelling dat uw LTTE profiel volledig ongeloofwaardig is. Dat u nu een attest neerlegt dat aangeeft dat u stress hebt wegens de daaraan verbonden problemen in Sri Lanka, doet daar niets aan af. Dit attest is immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de u de verwondingen opliep of van waar de stress vandaan komt. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Voor uw medische problemen kunt u zich steeds wenden tot de geijkte procedure.

Wat betreft uw betrokkenheid bij het TCC, wees het CGVS er in de vorige beslissingen al op dat dit wellicht niet enkel overdreven maar vooral opportunistisch van aard was. U legt nu foto's neer waarop u te zien bent als commentator. U verklaart verder dat u verantwoordelijke bent voor de organisaties van sommige manifestaties en u verwijst naar een website waarop de foto's staan. Dit verandert echter niets aan de appreciatie van het CGVS betreffende het gevaar dat u zou lopen omwille van uw vermeende in loco activisme. Uit de nieuwe stukken (foto's) en verklaringen, blijkt niet dat u als dusdanig meer geïdentificeerd zou kunnen worden. Met betrekking tot deze nieuwe stukken die u hierover aanbrengt wijst het CGVS erop dat de aanwezigheid op een manifestatie nog steeds geen structureel politiek engagement aantoont. In elk geval merkt het CGVS op dat u geen bewijs hebt dat u, omwille van uw betrokkenheid bij de TCC, geïdentificeerd wordt door de Sri Lankaanse overheid. Immers Cedoca heeft geen bronnen gevonden die aangeven dat louter vredelievend Tamilactivisme of loutere deelname aan Tamilprotestactiviteiten in de diaspora (voor zover deze niet georganiseerd zijn door organisaties die door de regering verboden zijn) al geleid heeft tot vervolging bij terugkeer. U kan nog steeds niet aantonen dat uw activiteiten in de diaspora kunnen worden aangemerkt als uitgesproken activistisch of als een reële, significante bedreiging voor de integriteit van de Sri Lankaanse staat, vervolging riskeert of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient erop gewezen te worden dat bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een verzoek om internationale bescherming niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en u moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom u vervolging vreest, onder meer met betrekking tot uw achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects", februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van

cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "Note on réfugié sur place claims", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, "Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié", Genève, 1992, 96). Het is echter niet aannemelijk dat u in het geval van een terugkeer naar Sri Lanka problemen zou kennen omwille van het feit dat u sinds uw aankomst in België aanwezig en betrokken was bij enkele manifestaties, noch dat de Sri Lankaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Gelet op de reeds eerder uitgebreid gemotiveerde ongelooftwaardigheid van uw profiel en uw problemen in Sri Lanka, maakt u immers niet aannemelijk dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat deze overheden uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in België. Het CGVS ziet aldus geenszins in hoe uw beweerdde activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Sri Lankaanse autoriteiten, laat staan dat dit u in een dermate negatieve belangstelling zou kunnen brengen dat u bij een terugkeer gevaar zou lopen. Uit de informatie in het administratief dossier ("COI Focus: Sri Lanka: Situatie bij terugkeer van Tamils" van 22 mei 2019) blijkt bovendien geenszins dat personen met een dergelijke beperkte rol in de diaspora nood hebben aan internationale bescherming louter omwille van hun activiteiten in het buitenland.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien uw beweerdde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet)."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), "materieële en procedurele luiik".

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: een medisch attest (stuk 3) en foto's van demonstraties van het TCC in België (stuk 4).

Ter terechtzitting legt verzoeker nog een aanvullende nota neer met kopie van een brief van zijn echtgenote, twee foto's en een e-mail met toelichting van verzoekers sociaal assistente.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Op 17 januari 2011 dient verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hij voert aan dat hij door Sri Lankaanse militairen werd vervolgd omwille van zijn lidmaatschap van en zijn activiteiten voor de Liberation Tigers of Tamil Eelam (hierna: LTTE). Op 19 augustus 2011 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vluchtrelaas. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen voormelde weigeringsbeslissing, zodat deze beslissing intussen definitief is geworden.

Op 1 december 2014 dient verzoeker een tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Hij volhardt in (een deel van) zijn verklaringen zoals afgelegd ten tijde van zijn eerste verzoek om internationale bescherming en legt een aantal bijkomende documenten voor. Hij voegt tevens toe dat hij in België door de Tamildiaspora wordt geëerd als lid van een martelaarsfamilie. Op 25 maart 2016 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat nog steeds geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden vluchtrelaas, temeer daar hij verklaart dat een deel van zijn verklaringen afgelegd in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming gelogen was, alsmede omdat evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn bewering te worden geëerd als lid van een martelaarsfamilie gelet op zijn gebrekkige verklaringen. Bij 's Raads arrest nr. 177 709 van 14 november 2016 wordt deze weigeringsbeslissing bevestigd.

Op 8 mei 2017 dient verzoeker een derde (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Hij volhardt in zijn eerder aangehaalde problemen en wijst op zijn activiteiten voor het Tamil Coordination Committee (hierna: TCC) in België. Tevens legt hij een aantal bijkomende documenten voor. Op 16 januari 2018 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag omdat verzoeker geen elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen voormelde beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, zodat deze beslissing intussen definitief is geworden.

Op 1 maart 2018 dient verzoeker een vierde (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Hij volhardt in zijn eerder aangehaalde problemen, verwijst opnieuw naar zijn activiteiten voor de Tamildiaspora in België en voegt toe dat zijn zoon werd ondervraagd door de Sri Lankaanse politie en dat hij in België geen goed leven heeft en zich niet goed voelt. Tevens legt hij een aantal bijkomende documenten voor. Op 30 april 2018 nam de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) omdat verzoeker geen elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen voormelde niet-ontvankelijkheidsbeslissing, zodat deze beslissing intussen definitief is geworden.

Op 28 augustus 2018 dient verzoeker een vijfde (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Hij volhardt nogmaals in zijn eerder aangehaalde problemen en verwijst naar zijn activiteiten voor de Tamildiaspora in België. Ook legt hij een aantal bijkomende documenten voor. Op 1 oktober 2018 nam de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) omdat verzoeker

geen elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen voormelde niet-ontvankelijkheidsbeslissing, zodat deze beslissing intussen definitief is geworden.

Op 16 juni 2019 dient verzoeker onderhavig, zesde (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Hij volhardt opnieuw in zijn eerder aangehaalde problemen. Hij voert tevens aan dat hij verantwoordelijke is voor de organisatie van evenementen van het TCC in België. Hij legt een aantal foto's voor, alsook een attest waarin wordt gesteld dat hij stress heeft (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) besluit de commissaris-generaal in de bestreden beslissing tot de niet-ontvankelijkheid van onderhavig, zesde (volgend) verzoek om internationale bescherming van verzoeker daar hij geen elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.3.2. De Raad stelt vast dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

2.3.4. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker zich in het kader van onderhavig, zesde (volgend) verzoek om internationale bescherming baseert op de vluchtmotieven die hij ook reeds in het kader van zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming aanvoerde. Deze vluchtmotieven werden echter ongeloofwaardig bevonden. Er resten verzoeker geen rechtsmiddelen meer wat betreft deze eerdere beoordelingen in het kader van zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming.

In het kader van onderhavig, zesde (volgend) verzoek om internationale bescherming wordt nagegaan of verzoeker al dan niet elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Uit de motivering in de bestreden beslissing blijkt zulks niet het geval te zijn.

2.3.5. Wat betreft verzoekers medische problemen motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vooreerst terecht als volgt:

“Wat betreft uw LTTE profiel en de ingeroepen vervolgingsproblemen, deze werden als ongeloofwaardig beoordeeld. Het gegeven dat u tijdens uw vorige verzoeken louter bijkomende verklaringen aanhaalde die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, doet verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid. U hebt immers geen enkele keer concreet weerlegd waarom het CGVS niet juist zou zijn in de vaststelling dat uw LTTE profiel volledig ongeloofwaardig is. Dat u nu een attest neerlegt dat aangeeft dat u stress hebt wegens de daaraan verbonden problemen in Sri Lanka, doet daar niets aan af. Dit attest is immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de u de verwondingen opliep of van waar de stress vandaan komt. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen;

desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Voor uw medische problemen kunt u zich steeds wenden tot de gekte procedure.”

Een medisch attest vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De Raad volgt de commissaris-generaal dan ook waar hij stelt dat een arts vaststellingen doet betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en hij rekening houdend met zijn bevindingen vermoedens kan hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Zulks wordt ook bevestigd in het verzoekschrift waar wordt gesteld *“Dat het eigen is aan medische attesten dat ze nooit met 100% de omstandigheden kunnen vaststellen waarin verwondingen zijn opgelopen”* en *“Dat het voorts eigen is aan medische attesten dat ze slechts a posteriori de oorzaak van de aandoening kunnen vaststellen en de dokter zich hierbij dient te baseren op de verklaringen van de asielzoeker”*. Uit het medisch attest van 22 juli 2019 alsook het hieraan gevoegde attest van 16 mei 2019 (verzoekschrift, stuk 3) blijkt dat de artsen zich baseren op de verklaringen van verzoeker (attest van 22 juli 2019: *“Le patient déclare avoir été enrmmé pendant 3 mois dans une base militaire près de la ville de Sanganaï, dans laquelle il avait été convoqué”* (eigen onderlijning) (vrije vertaling: De patiënt verklaart gedurende 3 maanden te zijn vastgehouden op een militaire basis vlakbij de stad Sanganaï, alwaar hij was opgeroepen) en: *“Le patient attribue les lésions constatées aux maltraitements subies en prison, leur aspect est compatible avec ses déclarations”* (eigen onderlijning) (vrije vertaling: De patiënt schrijft de vastgestelde verwondingen toe aan de ondergane mishandelingen in de gevangenis, dit aspect is verzoenbaar met zijn verklaringen); attest van 16 mei 2019: *“Mr. K. is een man uit Sri Lanka, die als Tamiltijger opgesloten zou zijn geweest in de gevangenis. Hij zou daar regelmatig gefolterd zijn waarvan hij zowel geestelijk als lichamelijk nog steeds restletsels heeft.”* (eigen onderlijning) en: *“Volgende letsels werden door hem beschreven en getoond: [...]”* (eigen onderlijning)). In zoverre verzoekers voorgehouden vluchtrelaas in de door hem voorgelegde medische attesten wordt bevestigd, dient er dan ook op gewezen dat dit vluchtrelaas reeds in het kader van zijn voorgaande vijf verzoeken om internationale bescherming ongeloofwaardig werd bevonden. Dat dit vluchtrelaas heden wordt bevestigd in een medisch attest, volstaat op zich niet om de geloofwaardigheid ervan te herstellen. Verder dient vastgesteld dat nergens in de attesten wordt vermeld dat verzoeker niet in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van een persoonlijk onderhoud of interview of dat hij niet in staat zou zijn tot het afleggen van coherente, geloofwaardige, gedetailleerde en doorleefde verklaringen met betrekking tot zijn verzoek om internationale bescherming. Waar verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift stelt als volgt: *“Dat er in dit dossier tevens PTSD is vastgesteld. Dat dientengevolge aangestipt dient te worden dat tegenstrijdige verklaringen een gevolg kunnen zijn van traumatische gebeurtenissen, thans de mentale gezondheidstoestand van verzoeker”*, dient vastgesteld dat nergens in de door verzoeker voorgelegde medische attesten wordt gesteld dat verzoeker te lijden heeft van posttraumatisch stresssyndroom. Bovendien dient erop gewezen dat in het attest van 22 juli 2017 wordt gesteld dat verzoekers mentale problemen van recente datum zijn (*“Cette colère ne lui est pas coutumière, c’est un sentiment récent, [...]”* (eigen onderlijning) (vrije vertaling: Deze kwaadheid is hem niet eigen, het is een recente emotie, [...])), zodat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat verzoekers voorgehouden mentale gezondheidstoestand een verschoning zou kunnen vormen voor de vaststellingen die in het kader van zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming werden gemaakt inzake zijn verklaringen.

In zoverre verzoeker aanvoert dat uit zijn littekens blijkt dat hij werd gefolterd, dient herhaald dat een arts vaststellingen doet doch nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarin de fysieke of mentale problemen werden opgelopen. Waar verzoeker zijn littekens verbindt aan het door hem aangehaalde vluchtrelaas, dient erop gewezen dat dit relaas in het kader van zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming reeds ongeloofwaardig werd bevonden en dat hij in het kader van onderhavig zesde, (volgend) verzoek om internationale bescherming geen elementen aanbrengt die hier een ander licht op werpen (zie ook *infra*). Verzoeker brengt verder geen andere elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat hij werd gefolterd. Aldus maakt hij niet *in concreto* aannemelijk dat de door hem opgelopen littekens daadwerkelijk het gevolg zijn van foltering.

Waar verzoeker dienaangaande verwijst naar een gedeelde of zelfs een omgekeerde bewijslast voor de asielinstanties, dient vastgesteld dat geen enkele rechtsregel de asielinstanties verplicht om ingeval van het voorleggen van medische attesten aan te tonen dat de hierin vermelde gegevens met betrekking tot het voorgehouden vluchtrelaas onwaar zouden zijn. Er dient erop gewezen dat de bewijslast in beginsel

bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn geen synoniem is voor "gedeelde bewijslast", maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van de Kwalificatierichtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken en de verschillende elementen van zijn relaas op coherente wijze toe te lichten. Waar verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad, dient erop gewezen dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht en dat ieder dossier individueel wordt beoordeeld. Er is dan ook geen sprake van een omkering van de bewijslast.

2.3.6. Wat betreft verzoekers activiteiten voor de Tamildiaspora in België motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing verder terecht als volgt:

"Wat betreft uw betrokkenheid bij het TCC, wees het CGVS er in de vorige beslissingen al op dat dit wellicht niet enkel overdreven maar vooral opportunistisch van aard was. U legt nu foto's neer waarop u te zien bent als commentator. U verklaart verder dat u verantwoordelijke bent voor de organisaties van sommige manifestaties en u verwijst naar een website waarop de foto's staan. Dit verandert echter niets aan de appreciatie van het CGVS betreffende het gevaar dat u zou lopen omwille van uw vermeende in loco activisme. Uit de nieuwe stukken (foto's) en verklaringen, blijkt niet dat u als dusdanig meer geïsoleerd zou kunnen worden. Met betrekking tot deze nieuwe stukken die u hierover aanbrengt wijst het CGVS erop dat de aanwezigheid op een manifestatie nog steeds geen structureel politiek engagement aantoont. In elk geval merkt het CGVS op dat u geen bewijs hebt dat u, omwille van uw betrokkenheid bij de TCC, geïsoleerd wordt door de Sri Lankaanse overheid. Immers Cedoca heeft geen bronnen gevonden die aangeven dat louter vredelievend Tamilactivisme of loutere deelname aan Tamilprotestactiviteiten in de diaspora (voor zover deze niet georganiseerd zijn door organisaties die door de regering verboden zijn) al geleid heeft tot vervolging bij terugkeer. U kan nog steeds niet aantonen dat uw activiteiten in de diaspora kunnen worden aangemerkt als uitgesproken activistisch of als een reële, significante bedreiging voor de integriteit van de Sri Lankaanse staat, vervolging riskeert of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient erop gewezen te worden dat bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (réfugié sur place) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een verzoek om internationale bescherming niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en u moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom u vervolging vreest, onder meer met betrekking tot uw achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects", februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "Note on réfugié sur place claims", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, "Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié", Genève, 1992, 96). Het is echter niet aannemelijk dat u in het geval van een terugkeer naar Sri Lanka problemen zou kennen omwille van het feit dat u sinds uw aankomst in België aanwezig en betrokken was bij enkele manifestaties, noch dat de Sri Lankaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Gelet op de reeds eerder uitgebreid gemotiveerde ongelooftwaardigheid van uw profiel en uw problemen in Sri Lanka, maakt u immers niet aannemelijk dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat deze overheden uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in België. Het CGVS ziet aldus

geenszins in hoe uw beweerde activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Sri Lankaanse autoriteiten, laat staan dat dit u in een dermate negatieve belangstelling zou kunnen brengen dat u bij een terugkeer gevaar zou lopen. Uit de informatie in het administratief dossier ("COI Focus: Sri Lanka: Situatie bij terugkeer van Tamils" van 22 mei 2019) blijkt bovendien geenszins dat personen met een dergelijke beperkte rol in de diaspora nood hebben aan internationale bescherming louter omwille van hun activiteiten in het buitenland."

Waar verzoeker aanvoert dat de door hem voorgelegde foto's van zijn deelname aan activiteiten van de Tamildiaspora in Europa werden gepubliceerd op een website die allerlei Tamilactiviteiten rapporteert, slaagt hij er niet in alsnog *in concreto* aan te tonen dat de Sri Lankaanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van zijn persoonlijke deelname aan deze activiteiten. Verzoeker brengt immers geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat hij bij naam wordt genoemd op deze website, laat staan dat hij aantoont dat de Sri Lankaanse autoriteiten deze website hebben geconsulteerd. Dienaangaande dient erop gewezen dat het loutere feit dat uit algemene informatie, die geen betrekking heeft op verzoekers persoon, blijkt dat de Sri Lankaanse autoriteiten activiteiten van (voormalige) leden van de LTTE in het buitenland in het oog houden, geenszins betekent dat de Sri Lankaanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van verzoekers activiteiten voor de Tamildiaspora in Europa. Dit klemt des te meer daar in het kader van zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming reeds is vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn banden met de LTTE en bijgevolg evenmin aan zijn problemen hierdoor met Sri Lankaanse militairen. Bijgevolg kan evenmin worden aangenomen dat verzoeker extra in het vizier zou lopen van de Sri Lankaanse autoriteiten.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar en citeert uit rapporten met betrekking tot de houding van de Sri Lankaanse autoriteiten ten aanzien van de activiteiten van Tamils in het buitenland, dient erop gewezen dat dit louter algemene informatie betreft die geen betrekking heeft op de persoon van verzoeker en die aldus niet volstaat teneinde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde *in concreto* aannemelijk te maken. Het louter bijbrengen van een aantal foto's (verzoekschrift, stuk 4) werpt op de voorgaande vaststellingen geen ander licht. Dergelijke foto's ontberen immers bewijswaarde, gelet op de mogelijke inscenering naar plaats, tijd en omstandigheden van wat wordt afgebeeld, temeer gelet op het opportunistisch karakter van verzoekers activiteiten voor de Tamildiaspora in Europa waarop reeds werd gewezen door de commissaris-generaal in het kader van verzoekers voorgaande verzoeken om internationale bescherming.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog aanvoert als volgt: "*Voorts doet verwerende partij de voorgelegde foto' eenvoudigweg van de hand door te stellen dat 'u nauwelijks herkenbaar bent'.*", dient erop gewezen dat dergelijke motivering nergens in de bestreden beslissing werd opgenomen.

De ter terechtzitting neergelegde stukken doen aan hetgeen voorafgaat geen afbreuk. De brief is niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling overeenkomstig het bepaalde in artikel 8 PR RvV. De foto's hebben geen objectieve bewijswaarde gelet op de mogelijkheid tot manipulatie in tijd en ruimte. De e-mail van de sociaal assistente bevat enkel een niet-officiële vertaling van de brief van verzoekers echtgenote.

2.3.7. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt met betrekking tot de algemene situatie in Sri Lanka:

"Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien uw beweerde band met de

LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u."

Waar verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift wijst op de zogenaamde Paasaanslagen van april 2019 en de mogelijke invoering van nieuwe wetgeving met betrekking tot terrorismebestrijding in Sri Lanka, dient erop gewezen dat uit de aangehaalde informatie niet blijkt dat de veiligheidssituatie in Sri Lanka sedert deze zogenaamde Paasaanslagen van april 2019 dermate is verslechterd dat er heden in Sri Lanka sprake zou zijn van een situatie van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Volgens de beschikbare informatie blijkt het immers te gaan om doelgericht geweld gedurende een korte periode. Verder blijkt uit deze informatie evenmin dat mensen behorende tot de Tamil-etnie ingeval van terugkeer naar Sri Lanka een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zouden kennen louter omwille van het behoren tot de groep van de Tamils. De uiteenzetting over op til zijnde nieuwe wetgeving in Sri Lanka met betrekking tot terrorismebestrijding en de mogelijke gevolgen hiervan voor de Tamilgemeenschap betreft louter speculatie en is dan ook geenszins van aard een ander licht te werpen op de motivering in de bestreden beslissing en/of op de beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming in het kader van zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming. Vooralsnog is deze wetgeving immers niet in werking getreden.

Wat betreft Sri Lankanen die na het indienen van een verzoek om internationale bescherming in het buitenland terugkeren naar hun land van herkomst, dient vastgesteld dat uit de beschikbare informatie dienaangaande in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') en in het verzoekschrift blijkt dat zij ingeval van aankomst in Sri Lanka kunnen worden ondervraagd, onder meer wat betreft mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt heeft een soevereine staat het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Uit de beschikbare informatie blijkt echter niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden. Evenmin blijkt uit deze informatie dat iedere Sri Lankaan ingeval van terugkeer naar Sri Lanka na het indienen van een verzoek om internationale bescherming in het buitenland het risico loopt op mensonterende behandeling of op een disproportionele bestraffing. Verzoeker brengt evenwel geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat hij ingeval van terugkeer naar Sri Lanka door de Sri Lankaanse autoriteiten zou worden geïsoleerd naar aanleiding van het feit dat hij in Europa een verzoek om internationale bescherming indiende. Wat betreft zijn beweerde problemen met Sri Lankaanse militairen, zijn voorgehouden banden met de LTTE en zijn beweerde problemen naar aanleiding van zijn activiteiten voor de Tamildiaspora in Europa, dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat hieraan geen geloof kan worden gehecht.

2.3.8. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet oordeelt dat verzoeker in het kader van onderhavig, zesde (volgend) verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor een erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.3.9. Artikel 57/6/2, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Wanneer de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen overeenkomstig paragraaf 1 een niet-ontvankelijkheidsbeslissing neemt, brengt hij de minister of diens gemachtigde ervan op de hoogte of de teruggrijping of verwijdering al dan niet leidt tot een schending van het non-refoulementbeginsel in hoofde van de verzoeker op grond van het onderzoek in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4."

In casu dient vastgesteld dat de bestreden beslissing geen advies bevat aan de minister of diens gemachtigde of een teruggrijping of verwijdering van verzoeker al dan niet leidt tot een schending van het non-refoulementbeginsel in hoofde van verzoeker op grond van het onderzoek in het licht van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet, daar aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 december 2019 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER